

ЗАКОН ЗА БЪЛГАРСКОТО ГРАЖДАНСТВО

*Обн. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1968г., изм. ДВ. бр.36 от 8 Май 1979г., изм. ДВ. бр.64 от 15 Август 1986г., изм. ДВ. бр.38 от 19 Май 1989г., **отм. ДВ. бр.136 от 18 Ноември 1998г.***

Отменен с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за българското гражданство - ДВ, бр. 136 от 18 ноември 1998 г., в сила от 20.02.1999 г.

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Българско гражданство се придобива или загубва при условията на този закон.

2. Гражданство не може да се установява по съдебен ред.

3. Пълнолетието, непълнолетието и малолетието по смисъла на този закон се определят съгласно законодателството на Народна република България.

4. Бракът, сключен от български гражданин с чужд гражданин, не променя гражданството на българския гражданин и не придава българско гражданство на чуждия гражданин.

Промяната на гражданството на единия от съпрузите не променя гражданството на другия съпруг.

5. Осиновяването не променя гражданството на осиновения.

Дял първи.

ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Глава първа.

Придобиване на българско гражданство по произход

6. (Изм. - ДВ, бр. 64 от 1986 г. и бр. 38 от 1989 г.) Български гражданин по произход е всяко лице, на което родителите или единият родител е български гражданин.

Глава втора.

Придобиване на българско гражданство по месторождение

7. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Български гражданин по месторождение е:

а) лицето, родено в Народна република България от родители чужди граждани, ако не придобива чуждо гражданство въз основа на произхода;

б)(изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) лицето, родено в Народна република България от родители без гражданство или от родители с неизвестно гражданство;

в)(изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) лицето, родено от родители без гражданство или с неизвестно гражданство в български кораб или въздухоплавателно средство, вписано в регистрите на Народна република България;

г) детето, намерено на територията на Народна република България, двамата родители на което са неизвестни.

Разпоредбите на букви "а", "б" и "в" се прилагат и в случаите, когато единият родител е неизвестен.

Глава трета.

Придобиване на българско гражданство по натурализация

8. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Чужд гражданин може да придобие българско гражданство, ако има постоянно пребиваване на територията на Народна република България не по-малко от пет години към деня на подаване на молбата.

9. При особени случаи или за особени заслуги към Народна република България българско гражданство може да се придобие и без да са налице условията на чл. 8.

10. (Изм. - ДВ, бр. 64 от 1986 г. и бр. 38 от 1989 г.) Лице от българска народност може да придобие българско гражданство, без да са налице условията по чл. 8.

11. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Лице, чужд гражданин, без гражданство или с неизвестно гражданство, може да придобие българско гражданство, без да са налице условията на чл. 8, ако родителите му са били или са български граждани или ако единият родител е бил или е български гражданин, а другият родител е без гражданство или с неизвестно гражданство, а също така, ако е осиновено от български гражданин.

12. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Лице, чужд гражданин, без гражданство или с неизвестно гражданство, встъпило в брак с български гражданин, може да придобие българско гражданство, без да са налице условията на чл. 8.

13. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Бежанец, който е чужд гражданин или е без гражданство или с неизвестно гражданство, ако се установи на постоянно пребиваване в Народна република България, може да придобие българско гражданство, без да са налице условията по чл. 8.

14. Децата до 14-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако родителите им или преживелият от тях приемат българско гражданство или ако само един от родителите стори това, в случай че другият е български гражданин. При същите условия децата от 14 до 18-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако поискат това.

15. (1) Деца до 14-годишна възраст, на които само един от родителите е български

гражданин, в случай че нямат българско гражданство, могат да станат български граждани, без да са налице условията на чл. 8, ако двамата родители или преживелият от тях дадат писмено съгласие за това. При същите условия могат да придобият българско гражданство и децата от 14 до 18 години, ако поискат това.

(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Не се изисква съгласието на родител, когато той е лишен от родителски права или това се налага с оглед интересите на детето.

Дял втори.

ОТМЯНА НА НАТУРАЛИЗАЦИЯ, ОСВОБОЖДАВАНЕ И ЛИШАВАНЕ ОТ БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО (Загл.изм.-ДВ,бр.38 от 1989г.)

Глава четвърта.

Освобождаване от българско гражданство

16. (Изм. - ДВ, бр. 64 от 1986 г. и бр. 38 от 1989 г.) Български гражданин може да придобие чуждо гражданство само ако предварително бъде освободен от българско гражданство. Той остава български гражданин до изтичане на срока по чл. 29. (Ал.2 отм.-ДВ, бр.64 от 1986г.)

17. (1) Могат да бъдат освободени от българско гражданство лица, които са уредили или осигурили задълженията си в страната към държавата, държавните предприятия, кооперативните и другите обществени организации, а така също и задълженията си, произхождащи от непозволено увреждане и задълженията си за издръжка.

(2) Не се освобождават от българско гражданство лицата, срещу които има възбудено наказателно преследване от общ характер или срещу които има влязла в сила присъда, подлежаща на изпълнение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Не се допуска освобождаване от българско гражданство независимо от условията на предходните алинеи, ако това се налага в интерес на сигурността на страната.

18. Освобождаването на родителите от българско гражданство освобождава от българско гражданство и ненавършилите 14-годишна възраст техни деца само ако е направено искане и за тях. За освобождаването на децата от 14 до 18-годишна възраст се изисква и тяхното съгласие.

Когато само единият от родителите е подал молба за освобождаване от българско гражданство, децата могат да бъдат освободени при условията на предходната алинея само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права.

Глава пета.

Отмяна на натурализацията

19. Българско гражданство, придобито по натурализация, може да бъде отнето чрез отмяната ѝ, ако лицето си е послужило с неверни данни или факти, които са станали основание за придобиване на българското гражданство.

Отмяната на натурализацията на единия съпруг не отменя натурализацията и на другия съпруг и на децата, освен ако и те са получили българското гражданство въз основа на същите

неверни данни или факти.

Отмяната на натурализацията е допустима само до изтичане на пет години от придобиването на българското гражданство.

Глава шеста.

Лишаване от българско гражданство

20. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) От българско гражданство може да бъде лишено лице, извършило тежко престъпление против Народна република България, с което увреди сигурността или интересите на страната. Лишаването от българско гражданство може да се постанови само по отношение на лице, което се намира в чужбина.

Лишаването от гражданство на единия съпруг не изменя гражданството на другия съпруг и на децата.

На лице, лишено от българско гражданство, може да се отнеме имуществото или част от него в полза на държавата. За осигуряване отнемането на имуществото могат да се налагат запори и възбрани и да се вземат други обезпечителни мерки.

Държавата отговаря до размера на стойността на отнетото имущество за задълженията на лишения от българско гражданство към трети лица, възникнали до издаването на указа на Държавния съвет по чл. 27.

Глава седма.

Възстановяване на българско гражданство

21. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Гражданството на лице, освободено от българско гражданство, може да бъде възстановено по негова молба.

22. Гражданството на лице, лишено от българско гражданство, може да бъде възстановено, ако се установи, че не е имало основание за лишаване или ако основанието е загубило своето значение.

Имуществата, отнети в полза на държавата по чл. 20, се връщат, а ако връщането не е възможно, лицата се обезщетяват парично или чрез отстъпване на подходящ имот.

23. (Отм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.).

24. (1) При възстановяване на българското гражданство на родителите стават български граждани и децата им, ненавършили 14-годишна възраст, както и децата от 14 до 18-годишна възраст, ако и те са поискали това.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Когато възстановяването се иска само от единия родител, децата могат да придобият българско гражданство при условията на предходната алинея само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права или това се налага с оглед интересите на детето.

Дял трети.

ПРОИЗВОДСТВО

Глава осма.

Производство във връзка с българско гражданство

(Загл. изм.-ДВ, бр.38 от 1989г.)

25. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Придобиване на българско гражданство по натурализация, освобождаване от българско гражданство и възстановяване на българско гражданство става по молба на заинтересуваното лице. За малолетните молбата се подава от техните родители или настойници, а за непълнолетните тя се приподписва от родителите или попечителите им. При несъгласие между непълнолетните и родителите или попечителите им, както и при несъгласие между родителите министърът на правосъдието решава дали да се даде ход на молбата.

Не се изисква съгласието на родител, който е лишен от родителски права или когато това се налага с оглед интересите на детето.

26. (Ал.1 изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Молбата за придобиване, освобождаване и възстановяване на българско гражданство, както и предложение за отмяна на натурализация и за лишаване от българско гражданство се отправят до министъра на правосъдието.

Когато молителят живее в чужбина, молбата се подава чрез дипломатическото, съответно консулското представителство на Народна република България.

27. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г.) Българско гражданство се дава, възстановява и отнема с указ на Държавния съвет. Указите имат сила от деня на издаването им. За промените в гражданството на лицата Министерството на правосъдието издава съответен документ.

28. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 1979 г., бр. 38 от 1989 г.) Министерството на правосъдието изпраща сведенията за промените в гражданството на лицата до общинските народни съвети, съответно кметствата по местожителствата им за вписване в регистрите на населението.

29. (Изм. - ДВ, бр. 64 от 1986 г.) Указът за освобождаване от българско гражданство престава да действа, ако лицето, което е освободено от българско гражданство, в продължение на една година от датата на издаването на указа не напусне пределите на Народна република България.

Заклучителни разпоредби

30. Смятат се за български граждани всички лица, които в деня на влизане на този закон в сила притежават българско гражданство съгласно разпоредбите на Закона за българското гражданство от 1948 г.

31. При Министерството на правосъдието се учредява междуетатствена комисия, която дава мнение по въпросите, свързани с приложението на този закон.

Комисията се назначава със заповед на министъра на правосъдието след получаване предложенията на съответните министерства и ведомства.

32. За приложението на дял III от този закон министърът на правосъдието издава правилник.

33. Този закон отменя Закона за българското гражданство от 1948 г.
Изпълнението на закона се възлага на министъра на правосъдието.